dosar nr. 2c-3/25

H O T Ă R Î R E

în numele legii

07 mai 2025 or. Anenii Noi

Judecătoria Căușeni, sediul Anenii Noi
în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul – Andrei Mocanu,
grefier – Ecaterina Bargan,

a examinat în şedinţă publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „MV-Transim” cu privire la încasarea penalității cheltuielilor de recuperare și cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Argumentele participanţilor la proces:

La 02 ianuarie 2025, S.R.L. „Real Cargo Industry” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui S.R.L. „MV-Transim” cu privire la încasarea datoriei, penalității şi cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii reclamantul S.R.L. „Real Cargo Industry” a indicat că, în urma acceptării de către „Real Cargo Industry" SRL a comenzii din partea MV-Transim” SRL pentru transport internațional de mărfuri, la solicitarea „MV-Transim” SRL urma să fie asigurată transportarea încărcăturii pe ruta Ucraina - Moldova, după cum urmează: greutate: 22 tone; data încărcării: 16.08.2024; camion: *****.

Conform contractului comandă nr. 669, s-a convenit asupra prețului de 1 400 USD, care urma să fie achitat de către „MV-Transim” SRL, în decurs de 1 - 3 zile din momentul încărcării camionului.

În scopul executării corespunzătoare și cu bună-credință a obligațiilor sale contractuale, la data stabilită în contract, „Real Cargo Industry” SRL a efectuat încărcarea mărfii. În calitate de transportator, „Real Cargo Industry” SRL a efectuat transportarea mărfii pe ruta convenită, Ucraina - Moldova, ceea ce se confirmă prin scrisoarea de trăsură CMR.

Marfa a fost livrată de către „Real Cargo Industry” SRL în termenele și condițiile prevăzute de contract, iar recepția și lipsa pretențiilor privind încărcătura livrată se confirmă prin aplicarea ștampilei în compartimentul corespunzător al CMR-ului de către „MV-Transim” SRL. În acest sens, „Real Cargo Industry” SRL a emis factura fiscală nr. EAQ000943734 din data de 23.08.2024 pentru serviciile de transport în temeiul contractului-comandă nr. 669.

Deşi factura fiscală a fost semnată de părți, iar termenul de achitare a expirat la de 19.08.2024, pînă la ziua de azi „MV-Transim” SRL nu a achitat integral prețul contractului-comandă nr. 669 din 08.08.2024, fiind restanta suma de 853, 86 USD, fapt

ce se demonstrează prin actul de verificare a decontărilor reciproce între „Real Cargo Industry” SRL și „MV-Transim” SRL pentru perioada 01.01.2023 - 23.12.2024.

Susţine că „MV-Transim” SRL a achitat parțial datoria în baza contractului nr.669, şi anume la data de 12.12.2024 - suma de 10 000 MDL, echivalentul sumei de 546, 14 USD. Astfel, datoria conform contractului comandă nr. 669 este: 1 400 USD - 546,14 USD = 853, 86 USD.

Deși termenul de executare a obligației de plată este prevăzut în contractul privind transportul rutier de mărfuri nr. 669 din 08.08.2024, și anume, s-a stabilit că termenii și condițiile de plată să fie efectuată plata: „Transfer în 1-3 zile de la încărcarea mașinii”, se atestă că pîrîtul este în întîrziere de plată pentru contractul nr. 669 începînd cu data de 19 august 2024.

Conform prevederilor contractului comandă, părțile de comun acord au stabilit condiţiile esențiale în vederea executării contractului, și anume: în cazul întârzierii termenilor de plată conform contractului, clientul se obligă să achite penalitate în mărime de 4% din prețul contractului pentru fiecare zi de întîrziere.

Astfel, penalitatea de întîrziere pentru perioada 19.08.2024 - 27.12.2024, reieşind din preţul contractului constituie 7280 USD.

Solicită: încasarea de la „MV-TRANSIM” SRL, în folosul SC „Real Cargo Industry” SRL a datoriei în sumă de 853,86 USD, a penalităţii în mărime de 7280 USD, a despăgubirii cheltuielilor de recuperare a creanţelor în valoare de 20 euro şi cheltuielile de judecată.

După intentarea acţiunii, susţine că pîrîtul a stins datoria contractuală în sumă de 853, 86 USD, şi anume: la data de 27.12.2024, a achitat suma de 8000 lei, iar la 10.01.2025, suma de 6429,86 lei, însă acest fapt nu exonerează obligaţia pîrîtului de a plăti penalitatea de întîrziere conform contractului nr.669 din 08.08.2024.

Concomitent, a indicat că, pîrîtul prin ordinul de plată nr.596 din 10.01.2025 a achitat suplimentar cu titlu de plată a datoriei în mărime de 8070, 14 lei, prin ce indirect a recunoscut inclusiv obligaţia sa la plata penalităţii, însă a achitat-o parţial.

Prin cererea de concretizare a pretenţiilor din 18.02.2025, reclamantul a solicitat: încasarea de la „MV-TRANSIM” SRL, în folosul SC „Real Cargo Industry” SRL a penalităţii în mărime de 7280 USD, a despăgubirii cheltuielilor de recuperare a creanţelor în valoare de 20 euro şi cheltuielile de judecată cu titlu de taxa de stat în mărime de 5053, 77 lei şi de asistenţă juridică în mărime de 10 000 lei (f.d.47-50).

În şedinţa de judecată, reprezentantul reclamantului S.R.L. „Real Cargo Industry” - avocatul Cotogoi Vasile a solicitat admiterea acțiunii.

Reprezentantul S.R.L. „MV-Transim” avocatul Grecu Denis, în şedinţă de judecată au solicitat respingerea acțiunii, deoarece actele sunt în altă limbă care nu o cunoaște, datoria a fost achitată , iar penalitatea este exagerată.

Aprecierea instanţei:

Audiind participanţii la proces, apreciind pretenţiile formulate în acţiune în raport cu probele prezentate, administrîndu-le pertinenţa şi temeinicia prin prisma legislaţiei ce guvernează raportul juridic litigios, instanţa de judecată consideră cererea de chemare în judecată, urmează a fi admisă parţial, reieșind din următoarele considerente:

Potrivit art. 308 Cod Civil, act juridic civil este manifestare de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Conform art. 774 alin.(1) Cod Civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

În baza art. 775 alin.(1) Cod Civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art.776 Cod Civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art.1411 alin.(1) Cod Civil, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită.

Potrivit art.858 alin.(1), (2) Cod Civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În conformitate cu art.130 CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Conform contractului comandă de transport nr. 669 din 08.08.2024, reclamantul „Real Cargo Industry" SRL a acceptat comanda din partea „MV-Transim" SRL pentru transport internațional de mărfuri, fiind asigurată transportarea încărcăturii pe ruta Ucraina – Moldova.

Marfa cu greutatea de 22 tone a fost încărcată la 16.08.2024 şi descărcată la destinaţie la data de 23.08.2024. La fel, preţul contractului a fost convenit în mărime de 1400 USD, ce urma a fi achitat de către pîrît în termen de 1-3 zile după încărcarea mărfii în transport (f.d.20).

Deşi reclamantul „Real Cargo Industry" SRL a efectuat încărcarea mărfii şi a transportat-o pe ruta convenită, Ucraina - Moldova, fapt confirmat prin scrisoarea de trăsură CMR nr.698967 (f.d.22), pîrîtul „MV-Transim" SRL, nu a achitat preţul contractului în mărime de 1400 USD pînă la data de 19.08.2024, ci a stins această datorie în mod eşalonat, şi anume conform actului de verificare a decontărilor dintre părţi din 23.12.2024, la data de 12.12.2024 în baza extrasului bancar nr.0000002060 din 12.12.2024 suma de 10 000 lei, ce constituia echivalentul a 546, 14 USD, avînd o restanţă în mărime de 14 429, 86 lei, echivalentul a 853,86 USD (f.d.28).

Ulterior, la data de 27.12.2024, pîrîtul a achitat în contul stingerii datoriei, suma de 8000 lei, iar după depunerea cererii de chemare în judecată de către reclamant, la data de 10.01.2025 pîrîtul a achitat în beneficiul reclamantului suma de 14500 lei (f.d.39,40), din

care considerent, instanţa de judecată conchide că, pîrîtul la momentul actual a stins integral datoria restantă de 853, 86 USD, achitînd în surplus suma de 8070, 14 lei, fapt confirmat însăşi de către reprezentantul reclamantului în cadrul obiecţiilor la referinţă şi în cererea de concretizare a pretenţiilor.

Concomitent, instanţa de judecată reţine că, deşi datoria pentru serviciul de transportare a mărfii a fost achitată integral, totuşi aceasta a fost stinsă peste termenul contractual convenit de părţile litigante, astfel încît pîrîtul s-a aflat în întîrziere, pentru care fapt, s-a calculat penalitatea de întîrziere conform clauzelor speciale ale contractului de transport încheiat la 08.08.2024 între părţi.

Astfel, potrivit contractului, părţile au convenit că, în caz întîrziere a termenului de plată conform contractului, beneficiarul serviciului de transport, se obligă să achite penalitate în mărime de 4 % din preţul contractului pentru fiecare zi de întîrziere (f.d.21).

Conform art.947 alin.(1) Cod Civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Clauza penală este datorată, numai dacă sunt întrunite condiţiile necesare acordării de despăgubiri, însă creditorul nu trebuie să facă dovada existenţei prejudiciului, întrucât legea porneşte de la ideea că lipsa de folosinţă a unei sume de bani provoacă creditorului un prejudiciu, constând în cuantumul penalităților datorate, pe perioada întârzierii la executare. Clauza penală reprezintă o convenţie accesorie cu toate consecinţele, decurgând din aceasta calificare, dar, în același timp, reprezintă şi o pedeapsa privată reparatorie. Așadar, clauza penală reprezintă, în primul rînd, o pedeapsă civilă şi numai apoi, doar în măsura în care s-a produs un prejudiciu, este şi o reparație. Scopul clauzei penale este determinarea anticipată a cuantumului despăgubirilor ce vor fi plătite de către debitor, iar nu crearea unei posibilităţi pentru debitor de a se libera de obligaţia principală, asumată printr-o altă prestație. Suma prevăzută prin clauza penală are menirea de a compensa prejudiciul suferit de creditor, prin neexecutarea obligaţiilor contractuale de către debitor.

În acest sens, penalitatea de întîrziere pentru perioada 19.08.2024 - 27.12.2024, reieşind din preţul contractului de 1400 USD, mărimea penalităţii contractuale convenite în mărime de 4 % pentru fiecare zi de întîrziere, constituie suma 7280 USD.

Obiecţiile reprezentantului pîrîtului formulate în referinţă, precum există o eroare semnificativă în datele de încărcare şi trecere a vamei şi anume marfa a fost încărcată la 20.08.2024, dar nu la 16.08.2024 după cum se susţine că ar fi menţionat reclamantul în cererea de chemare în judecată, iar vama a fost traversată la 22.08.2024, dar nu la 19.08.2024, instanţa de judecată le respinge ca neîntemeiate, or penalitatea de întîrziere a fost calculată conform clauzelor speciale ale contractului de transport încheiat la 08.08.2024 în coraborare cu datele contractului în care s-a specificat expres că, data încărcării mărfii este data de 16.08.2024, preţul contractului este de 1400 USD, iar achitarea preţului urma să fie efectuată de pîrît în timp de 1-3 zile de la încărcarea mărfii, astfel încît pîrîtul avea cunoştinţă de cauză despre aceste aspecte pe care la moment le neglijează sub pretext că, suma restantă a datoriei (853,86 USD) nu era prea mare, că

aceasta a fost stinsă la moment, cît şi perioada neesenţială a întîrzierii (mai puţin de 4 luni).

Totodată, considerentele reprezentantului pîrîtului precum pretenţiile cu referire la încasarea penalităţii de întîrziere ale reclamantului sunt excesive şi disproporţionate în sensul art.953 CC, instanţa de judecată le apreciază ca nejustificate, or pîrîtul nu a formulat nici o cerere cu privire la reducerea penalităţii de întîrziere, ci a solicitat respingerea acestei pretenţii, ceea ce contravine normei legale susţinute de pîrît.

Solicitarea pîrîtului cu privire la respingerea încasării penalităţii de întîrziere în temeiul art.949 alin.(3) CC, la fel nu poate fi acceptată ca justificată, or la data primirii parţiale a executării din partea pîrîtului (12.12.2024), ultimul a fost atenţionat încă la 27.11.2024 prin cererea prealabilă că, a format o penalitate de întîrziere începînd cu 19.08.2024 pînă la 27.11.2024 în mărime de 5600 USD, care la fel nu a fost achitată, ci neglijată de pîrît, ceea ce nu poate fi catalogat drept primire a executării de către reclamant fără rezervare a dreptului de a cere plata penalităţii (f.d.24-26).

Cu referire la argumentele invocate de avocat în referință precum că unele acte sunt în altă limbă (rusă) și nu urmau a fi reținute de instanță, instanța de judecată reține că contractul a fost semnat de pîrît în limba rusă, prin urmare pîrîtul a acceptat astfel de contract, iar invocare de către avocat deja în referință că nu-i este cunoscută limba în care au fost întocmite actele, devine una neîntemeiată.

În partea pretenţiei reclamantului privind încasarea din contul pîrîtului a despăgubirii cheltuielilor de recuperare a creanţelor în valoare de 20 euro, instanţa de judecată o va respinge ca neîntemeiată, or reclamantul nu a probat la caz faptul suportării acestor cheltuieli.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanţa de judecată reieşind din faptul admiterii parţiale a acţiunii civile, în conformitate cu prevederile art.art. 94 alin.(1), 96 alin.(1) CPC va dispune încasarea de la SRL „MV-Transim” în beneficiul SRL „Real Cargo Industry” a sumei taxei de stat, ce a fost achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în mărime de 5053,77 lei, precum şi parţial cheltuielile de asistenţă juridică suportate în mărime de 8000 lei ca fiind reale, necesare și rezonabile reieșind din complexitatea cazului.

Reieşind din cele sus menţionate, instanţa de judecată ajunge la concluzia admiterii parţiale a cererii de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry” împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „MV-Transim” cu privire la încasarea penalităților de întîrziere şi cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. art. 94-96, 238-241 CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e

Se admite parțial acţiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „MV-Transim” cu privire la încasarea penalității cheltuielilor de recuperare și cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul Societății cu Răspundere Limitată „MV-Transim” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry” suma de 7280,00

(șapte mii două sute optzeci dolari) USD cu titlu de penalitate în baza contractului nr. 669 din 08.08.2024, sau echivalentul în valută naţională conform cursului oficial al Băncii Naţionale a Moldovei la momentul executării hotărîrii.

Se încasează din contul Societății cu Răspundere Limitată „MV-Transim” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Real Cargo Industry” suma de 5053,77 lei cu titlul de taxa de stat achitată de reclamant și suma de 8000,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică ca fiind reale și necesare, în total suma de 13053,77 (treisprezece mii cincizeci și trei lei, 77 bani) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Anenii Noi.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Andrei Mocanu**